

MateÄ™ská dovolená není z nÄ›jakého dÄ›vodu dovolenou v pravém slova smyslu. SamozÄ™ejmÄ›, pokud Ä•lovÄ›k na své dovolené rád nespí, libuje si v tom, kdyÄ¾ ho obtÄ›Ä¾uje malé zvíÄ™e, které má v kohoutku maximálnÄ› do metru, a které má za úkol uchovat naÄ¾ivu po co nejdelš;í dobu, a hlavnÄ›, pokud má Ä•lovÄ›k rád takovou tu dovolenou, kdy kaÄ¾dý den pÄ™emýšlí, jestli zabít sám sebe a nebo sáhnout po palebné zbraní, zabÄ›hnout si na námÄ›stí a vzít s sebou co nejvíce lidí, potom ano. MateÄ™ská dovolená je v tom pÄ™ípadÄ› vysnÄ›ná dovolená.

Já mám však jiné pÄ™edstavy, jak by se dal trávit volný Ä•as, a proto mateÄ™skou dovolenou za opravdovou dovolenou nepovaÄ¾uju. Dokonce jsem pÄ™esvÄ›dÄ›en, Ä¾e jsem musel být v minulém Ä¾ivotÄ› velmi zlý Ä•lovÄ›k (minimálnÄ› kdyÄ¾ jsem v tom souÄ›asném potrestán malou zhmotnÄ›linou démona. PrávÄ› proto jsem si potÄ™eboval trochu od ÄEEÄ›ka dÄ›chnout. Nataš; a to má›la podobnÄ›, takÄ¾e vysnÄ›ná dovolená bez dítÄ› se jáÄ™ku rýsovala a její obrysy byly víc zÄ™ejmé.

MÄ›lo to být velkolepé, legendární, nezapomenutelné, no prostÄ› bájeÄ›né. S Nataš;ou jsme se rozš;oupli a koupili zájezd na tÄ™í týdny na Kubu. Padnul na to sice zhruba pÄ›lroÄ›ní rozpoÄ›et domácnosti a ÄEenÄ›k se buÄ• uÄ¾ kou nauÄ›i chodit na noÄ›ník a nebo ho budeme místo plenek balit do novin, ale jistÄ› to bude stát za to.

Ve slabé chvílce se nám podaÄ™ilo zlomit mé rodiÄ›e, kteÄ™í si vezmou ÄEEÄ›ka na chalupu, takÄ¾e máme dokonce postaráno i o hlídání a nemusíme proto ÄEEÄ›ka zavÄ™ít s miskou rýš;e a lahviÄ›kou vody doma na tÄ™í týdny do š;e.

DítÄ› jsme k naš;im odlifrovali v Ä™ádu nÄ›kolika sekund a plni nadš;ení zajeli na letiš;e. Jak uÄ¾ jsem Ä™íkal, má›la to být dovolená desetiletí. Dovolená desetiletí tak nÄ›jak záhy skonÄ›la u odbavování, kde mi ta milá paní za pÄ™epáÄ¾kou a s ochrankou za zády s úsmÄ›vem oznámila, Ä¾e mám proš;car;íly pas. Asi tak za setinu sekund od vyÄ™ení poslední slabiky, jsem obdrÄ¾el facku od Nataš; a i si s chutí kopl. PoÄ›astovala mÄ› rÄ›znými nadávkami pak se rozbřeš;ela. Ale to bych nebyl já, abych nemÄ›l v záloze plán B. S pocitem pÄ™edem vyhrané bitvy jsem zaš;el opÄ›t za sleš;nou za pÄ™epáÄ¾kou a s velkou slávou jsem jí pÄ™edložil svÄ›j Ä™idiš;ký pÄ›kaz. Sleš;na mÄ› Ä¾e takhle ne a svým tázavým pohledem na ochranku, která se zaš;ínila pomalu pÄ™ibliš;ovat, dala najevo, Ä¾e tudy cesta nevede. Po mém neochvÄ›jném plánu C, kdy jsem pÄ™ed sleš;nou mával kartiÄ›kou do knihovny, jsem byl vykázán z letiš;e a zaš;ínilo být mož;é, Ä¾e se na Kubu nepoletí.

A opravdu. Na Kubu se neletÄ›lo. Nataš; a byla naprosto nepÄ™íÄ›etná a z nÄ›jakého dÄ›vodu házela vš;echnu vinu na mÄ›. KdyÄ¾ jsem jí Ä™ekl, Ä¾e to je stejnÄ› tak moje vina, jako její, polila mÄ› kávu z termosky. Ces nám vrátila tÄ™etinu ceny zájezdu, takÄ¾e z mého hlediska dovolená dopadla pÄ™ijatelnÄ›.

Jelikož; jsme ale honorace, jeli jsme ješ;e na jednu dovolenou. (Dovolená za x desítek tisíc, kdy jsme se vlakem projeli na letiš;e, ze kterého jsme se po dvou hodinách vraceli domÄ›, ji nÄ›jak neuspokojila). Nataš; a má›la stále dost volna, takÄ¾e plán byl následující. Vyzvedneme si dítÄ› a aš; ona vychladne, tak si promluvíme o naš;ich mož;nostech. Aktuální mož;nost, Ä¾e má› opustí, nechá mi na krku dítÄ› a vezme si s sebou auto s televizí, mi nepÄ™íš;car;í pÄ™íliš;car;í výhodná, tedy je tÄ™eba nechat Nataš; u chvílku uleš;et.

Když; Nataš; a vychladla, mohli jsme zač;ít seriózní diskusi na téma dalš;í dovolená. Výsledek nebyl zase tak š;opatný. Odvezeme dítÄ› opÄ›t k naš;im, pár dnÄ› se budeme doma jenom válet a bÄ›hem válení najdeme nÄ›jaký last minute zájezd za zbytek penÄ›z. Sice to patrnÄ› nebude uÄ¾ tak velkolepé, ale nÄ›co solidního by to být mohlo.

Odvezli jsme dítÄ› a zač;ali vybírat zájezd. Nevypadalo to tak úplnÄ› zle. PodaÄ™ilo se nám najít nÄ›jaké solidní destinace typu Maroko nebo Malorka, coÄ¾ s pÄ™ihlídnutím k situaci bylo povzbudivé. Druhý den naš;eho domácího válení mi volali naš;i, aš; si proto toho sígra okamž;itÄ› dorazíme, Ä¾e na tohle oni kaš;ou, takÄ¾e je to vš;echno bezvadné. Nataš; a usmaš;í Ä™ízky s chlebem na cestu a pojedeme s ÄEEÄ›kem autem do Chorvatska. To je vÄ›ru dovolená desetiletí jak hrom.

Naš;car;í stí (jak se to vezme) má ÄEenÄ›k svÄ›j pas, takÄ¾e má› Ä¾e vycestovat, aniž; by nám ho nÄ›kde cestou z Narychlo jsme si rezervovali hotel pár kilometrÄ› od Splitu (podle fotek ucházející) a za dva dny vyráš;íme.

Cesta byla opravdu parádní. ÄEenÄ›k ve své sedaš;ce buÄ• Ä™val a nebo mlátil pÄ›stiÄ›kou do postranního okénka. Nataš; a nadávala, Ä¾e teÄ• uÄ¾ jsme mohli být dávno na KubÄ› a taky, Ä¾e Ä™ídím jak blázen a jí se dá›lá š;op. KdyÄ¾ jsem jí pobídnul, aš; teda Ä™ídí ona, tak mi Ä™ekla, Ä¾e nemÄ› Ä¾e, Ä¾e jí je š;opatnÄ›, tedy jsme se dostali do zač;arovaného kruhu. Pro zlepš;ení atmosféry ve voze, se ÄEenÄ›k nárazovÄ› nÄ›kolikrát posral, takÄ¾e to pak bylo ješ;e lepš;í. Naš;asoval si to pokaš;dé na úseky, kde se nemohlo zastavit, takÄ¾e nÄ›kolikahodinová jízda ve smradu se Ä™voucím dítÄ›tem a Nataš;ou, které je stÄ™ídavÄ› blbÄ› a stÄ™ídavÄ› jsem podle ní debil, má› nutila k zamyš;lení, zda to nemám radÄ›ji strhnout do protismÄ›ru pod nÄ›jaký sympatický kamion.

Nakonec jsme vš;ichni ve zdraví dorazili na místo. UÄ¾ tohle bych považ;oval za takové malé vítÄ›zství, jelikož; vítÄ›zství není nikdy dost. Zvláš;te, kdyÄ¾ to je na dlouhou dobu vítÄ›zství poslední. Na místÄ› jsme uš;inili objev, Ä¾e náš; hotel je asi pÄ›t kilometrÄ› od moÄ™e. Ta nízká cena mi byla podezÄ™elá. Z obrázkÄ› hotel lákal na velký bazén, který tam sice byl, ale byl vypuš;ený. Recepš;ní nám oznámila, Ä¾e donedávna byla v bazénu ješ;e voda, ale protoÄ¾e nÄ›kolik hostÄ› dostalo z vody vyráš;ku a dva dokonce v dá›ledku toho zemÄ™eli, radÄ›ji bazén vypustili.

PÄ™iznám se, Ä¾e hotel neudÄ›lal pÄ™íliš;car;í dobrý první dojem, ale vÄ› Ä™il jsem, Ä¾e ten druhý dojem bude lepš;í a to zachrání útulnými pokoji. Náš;car;í pokoj útulný byl, to zase jo, ale na má›j vkus tam pobíhalo aš; moc ješ;car;írek. Navíc v pokoji byla jenom jedna velká postel, takÄ¾e dá›tská postýlka, kterou jsme si objednali tu buÄ• nikdy nebyla a nebo ji seš;raly ješ;car;írky. ÄEenÄ›k projevoval o ješ;car;írky velký zájem a prohánÄ›l je po pokoji. Byl velmi spokojený a se zájmem mi vysvÄ›tloval, Ä¾e je š;op rka dá›lá "bÄ›Ä™". HlavnÄ›, Ä¾e je kluk š;opastný. Co r

tom, Áe Nataša stojí na jedné noze na ÁidliÁce a pokaÁdé, kdyÁ kolem ní probÁhne ještÁrka, piš KdyÁ jsem jí oznámil, Áe její poÁínání nemá logiku, jelikoÁ ještÁrka na ÁidliÁku umí s pÁ™ehledem vylézt, ho botu.

První zklamání mÁlo bohatÁ vynahradit koupání v moÁ™i. PÁ™evlékli jsme se do plavek, popadli jsme ruÁníky, matra potápÁšskou sadu, ÁEeÁka a mohlo se vyrazit. Na recepci jsme se zeptali, kde je moÁ™e a ani ne po pÁ™ hodinové cestÁ autobusem, kdy jsme dvakrát pÁ™estupovali, a po kilometrové chÁzi vyprahlou pustinou, jsme byli na plÁÁi. Slovo plÁÁ je tÁ™eba brát s rezervou, jelikoÁ to nebyla plÁÁ v pravém slova smyslu. Byl to spíšpÁ™ístav s obÁ™íma šutrama na bÁ™ehu, o který jsem si hned rozÁ™íznul chodidlo. BÁhem cesty na plÁÁ, ÁEenÁk lehce zrudnul, ta tÁ™eba ho namazat krémem na opalování. Nataša z nÁjakého dÁvodu poÁ™ád nebyla spokojená a nebylo okamÁiku, kdy by si nepostÁÁovala, Áe na KubÁ by to bylo lepší. Co by víc chtÁla? Má tady moÁ™e, má tad šutry, má tady ještÁrky, tak co. Já jsem spokojen. Popadnul jsem ÁEeÁka, který si zrovna zívavÁ hrál s mrtvým rackem, a pelášili jsme do vody. Ihned po kontaktu s vodou, naskákali po ÁEeÁkovi nÁjaké pupínky, takÁe jsem ho odloÁil zpÁt ke zpružené Nataše a šel se vykoupat. Ano, musel jsem kliÁkovat mezi bárkami v pÁ™ístavu a sem tam jsem se zamotal do lan od bóje, Ái starých sítí, ale za ty prachy, krásný koupání. Nataša odmítla do vody a radÁji dÁlala s ÁEeÁkem báboviÁky z šutrÁ. Byl to takový aÁ lehce tragikomický pohled, jak chudák klu do plastového kyblíÁku kameny, naÁeÁ kyblíÁek obrátí dnem na zem, párkrát na nÁj zabouchá lopatiÁkou a v domnÁní, udÁlal doprovod báboviÁku, kyblíÁek odklopí. Ty tÁ™i šutry, které narval do kyblíÁku, báboviÁku neutvoÁ™ily, takÁ ÁEenÁk takový smutný.

Odpoledne na plÁÁi se pomalu chýlí ke konci. ÁEenÁk nemÁÁe do vody, protoÁe se z ní osype. Nataša od vody a já po té, co jsem se srazil s rybÁ™skou bárkou, se do vody bojím, takÁe je celá rodina hezky pohromadÁ na bÁ™ehu. ÁEenÁk má tendence poÁ™ád nÁkam lézt a nebo padat do proláclin, takÁe mu musím být neustále v patách. Mu pÁ™íznat, Áe taková plÁÁ není pÁ™ílišpÁ™izpÁsobená malým dÁtem.

Jakmile ÁEenÁk vypil krém na opalování, byl nejvyšší Áas jít do hotelu. Navíc za chvíli odjíÁdí poslední autobus, a pokud ten nestihneme, museli bychom pÁ™espat na plÁÁi (v pÁ™ístavu), coÁ asi nikdo z nás nechce.

V hotelu jsme si zašli na veÁeÁ™i, a jelikoÁ nálada uvnitÁ™ rodiny nebyla optimální, šli jsme spát na pok Nataša se musela nadopovat práškama, aby mezi tÁma ještÁrkama byla schopná usnout, zatímco já jsem chystal ÁEeÁka na zbÁsilý spánek.

Nebylo nazbyt a museli jsme všichni tÁ™i spát na jedné posteli. Na jednu stranu to sice slibovalo divokou noÁní jízdu pana ÁEeÁka, kterou budu mít hned z první Á™ady, ale zase se mi bude lépe uspávat. ProstÁ ho zalehnu rukou a bude

PÁ™ed samotným procesem spaní jsem se zaÁetl do Natašiny knihy, kterou jsem jí šlohnul ze šupl zatímco ÁEenÁk v rohu místnosti nÁco potichu kutil. Nijak jsem mu nevÁnoval pozornost, jelikoÁ nemÁl v dosahu nic, Áín mohl zabít. Po chvíli mi ten klid pÁ™išel podezÁ™elý, tak jsem se zašel podívat, co tam ten kluk dÁlá.

ÁEenÁk v poklidu sedÁl na zemi a nÁco ÁuÁl. KdyÁ jsem se ho zeptal, co to papá, jenom se na mÁ usmál. Chví neÁ jsem pochopil, Áe tady nemá co papat, jelikoÁ papat máÁe jenom to, co mu dám já nebo jiná dospÁlá osoba. Proto jsem mu tu vÁc vytáhnul z pusy. A ano, byla to ještÁrka. ÁEenÁk vzal, ulovil, nebo co já vím ještÁrku a strÁil si jí do pusy. Nádhera. JeštÁ, Áe je Nataša nadrogovaná a úplnÁ v limbu, jinak by bylo opÁt dusno. Pobídl jsem ÁEeÁka, Áe ještÁrka se nepapá a Áe je Áas spinkat. ÁEenÁk sice chtÁl ještÁ papat další ještÁrku, ale byl z toho sluníÁka a vedra tak nÁjak utlumený, takÁe jeho uspání bylo dílem pár minut.

ÁEenÁk váÁi zhruba dvanáct kilo a máÁ™i nÁco málo pÁ™es osmdesát centimetrÁ, pÁ™esto má v noci doslova vy postele na zem. Jeho spánek je pomÁrnÁ zbÁsilý a bÁhem noci se rÁznÁ otÁí, ryje obliÁejem v posteli, nadskakuje, kop kouše, nadává a i se smÁje. A to všechno dÁlá ve spánku. On je totiÁ Satan nejen, kdyÁ je vzhÁru, on je Satan, i kdyÁ spí. NemÁÁe být chvíli v klidu. Hrozná noc to byla. Nakonec jsem spal na zemi mezi ještÁrkami jelikoÁ na posteli se to nedalo. Ten malý uzurpátor prostÁ celou zabral. Kdyby nebyla Nataša zdrogovaná, vykopal by i ji.

Ráno jsme si zašli všichni na snídani (o aféÁ™e "ještÁrka" jsme s ÁEeÁkem pÁ™ed Nataš pomlÁeli) a pak uÁ jsme museli pospíchat, jelikoÁ nám za chvíli odjíÁdí autobus na plÁÁ a další jede aÁ odp

V tomto bájeÁném tempu radosti, rodinné pohody a skvÁlé nálady nám dovolená utekla jako voda a po týdně jsme nastartovali auto a jelo se domÁ. Cesta zpÁt byla ještÁ o nÁco lepší, neÁ cesta tam, jelikoÁ vedle toho, Á Nataše bylo blbÁ, a kdyÁ jí nebylo blbÁ, byl jsem podle ní debil, ÁEenÁk Á™val a v pravidelných intervalech byl pos takÁe dÁsnej smrad, ještÁ navíc jsme máli plné auto ještÁrek, které, po pÁ™íjezdu domÁ, na nás vykoukly ze zavazadel, a jedna vylezla pÁ™ímo z ÁEeÁka.

KaÁdopádnÁ dovolená za námi a máÁ se opÁt s chutí vrhnout do toho echtovního otcovství. DOMINIK LANDSMAN<http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokraÁování co nejdÁ™íve)